

(המשך מעמוד 18)

יהלומים וזו היתה סיבה מספקת לנוכחותם של אנשי הביטחון.

אימונים מפרכים לצוות

את המקס הנחה מרדכי פרימן שדרן הטלויזיה בתוכניות הרי תיות. לקראת הטקס התבקש הקהל לעזוב את האולם ולעבור לחכה הגדולה שמאחרי הכניסה למלון. ברחבת החופה היו עשרות שולחנות עם כיבוד. המלצרים הראשיים שבידיהם מכשירייקשר הקפידו לדווח ישירות למיטבחים על מצב השולחנות. צבא מלצרים ראג שלא יחסר דבר. רק מעטים הכחינו, שברגע שהחל טקס החתונה נסגרו דלתות האולם שבו

המנה העיקרית כללה לשון-כר וברווז. הקינוח: תותים ועוגות

נערכה קבלת-היפים. שם החל מרוץ מטורף נגד הזמן, שכן האולם היה חייב להיערך תוך 45 דקות ל-800 המוזמנים לארוחה החגיגית. אימונים מפרכים עברו על צוותות המלון, כדי להצליח ולהרכיב בזמן את השולחנות שעמרו בחדר סמוך אחד על גבי השני.

המלון עמר במשימה. בדיוק כשנגמרה החופה, נתבקש הקהל הרחב לעזוב את שטח המלון ורק אותם 800 המאשרים תפסו את מקומותיהם ליד השולחנות.

גם כאן הופרדו הנשים מהגברים. ככל אחד מהאולמות הוכן שולחן מיוחד לממשלה. בראש השולחן הזה, באגף הנשים, ישבה השרה היחידה בממשלה, שרה דורון. לידה ישבו הגברות מיוריאל ארנס, מינה שוסטק, רחל לוי, רות ניסים, ואת השר שריר ייצגה בתו, הנמצאת בהריון מתקדם. בראש שולחן הכבוד כאולם הגברים ישב ראש-הממשלה יצחק שמיר, ולצידו השרים דוד לוי, משה ארנס, יצחק מודעי, משה ניסים, אליעזר שוסטק, אברהם שפירא.

כמנה ראשונה הוגשו רגים. המנה השניה היתה מרק עם קרפלך. והמנה העיקרית היתה מורכבת ממיכרר כשרים, ביניהם לשון וברווז. לקינוח הוגשו תותים ועוגות.

עם תום הארוחה אייאפשר היה למצוא אף מפת על השולחנות. כל המפיות שהוכנו במיוחד לחתונה והשוויון מקושטות בראשי התיבות של החתן והכלה נעלמו כמזכרות. את הארוחה ליווה בשירה זמר שנחשב אליל הנוער החסידי, מורדכי ורציגר, שהיא גם חברו של החתן. באמצע הארוחה נראה הרמטכ"ל רב-אלוף משה לוי, כשהוא עוזב את מקומו בין חסידיו גור כבושי השטרליים ומצטרף לדוד לוי ולמשה ארנס, שהתכנסו בחדר מיוחד שהועמד לרשותם על-ידי הנהלת המלון. שם הם עורכנו כאשר לשיחורו השבייים שבוצע בדיוק באותו לילה. החגיגה נמשכה עד לשעות הבוקר. המיטבחים של המלון לא חדלו מלספק אוכל. האירוע נסתיים בארוחת-בוקר מיוחדת שהוכנה לאורחים. למחרת הוזמנו שאר האורחים, שלא נכללו בין ה-800, לארוחה נוספת.

כיום השישי עברה כל הכבודה למלון קיסריה, כדי להמשיך את שבעת ימי הברכות. כשנשאל אברהם שפירא האם במצב הכלכלי הנוכחי מתאים לאדם כמוהו לערוך חתונה בסגנון כזה, ענה: "אני לא חושב שאני צריך לעשות לבת שלי חתונה קטנה משום שאנשים מסויימים טעו בדרכם הכלכלית".

שולמית יריב



בדם. היא נפגעה מכדור מתחת לבית שחייה, הובהלה לבית-חולים, שם ניצלו חייה. תרו ברחה מבית-ספר לאחיות בנצרת. אחרי שאביה אסר עליה להינשא לאהובה המוסלמי. השניים עברו את הגבול ללבנון.

שותתת'דם על כנף המטוס תרו האלסה מורדת מהמ' טוס החטוף על-ידי איש ביטחון ישראלי כשימלתה הארוכה מוכתמת

כילתה שלושה חודשים עם חברה ליד ביירות. אחריכך, כשאלו מקורות פרנסתם, הצטרפו לפת"ח. במשך שלושה חודשים כילתה תרו במחנה-אימונים של פת"ח ליד צידון. אחריכך נשלחה למשימת חטיפת המטוס, כשהיא נושאת דרכון ישראלי מזוייף על שם מרים חסון.

כל אחד אמר דבר אחר. אחד אמר שהיא באמריקה, אחד אמר שהיא מתה. "האחים שלי בסוריה ובירדן כתבו שהחיפוש שלהם היה לישוא. היפשתי אותה בגדה המערבית. לא האמנתי שברחה ללבנון, הרי תמיד התביישה כל-כך מאנשים."

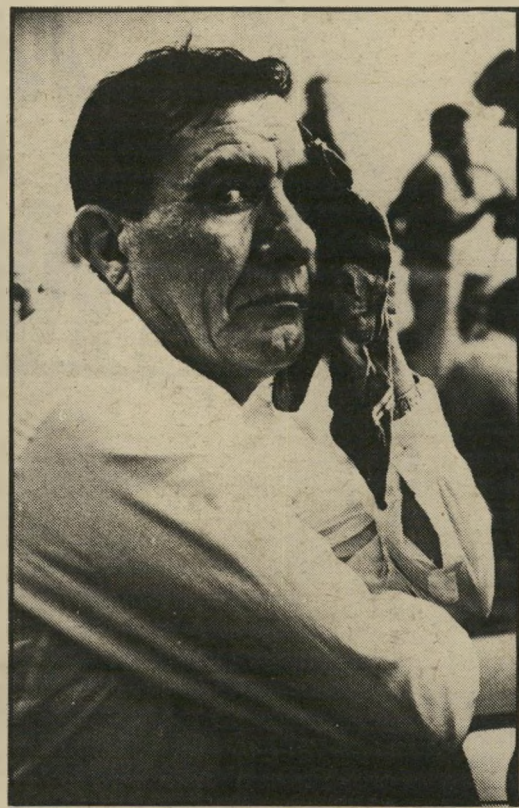
כניו עכבו נקדע איסחאק האלסה בין אהבתו לבתו לבין רגש הכבוד. תגובתו הראשונה היתה להתנער ממעשיה, כדי שלא יהו אותה עימם. אך משנרגע, התעוררה בו תשוקה עזה לראות את הבת האהובה. איסחאק ביקש לראות את בתו. "אני האבא שלה", אמר.

כך מתאר אביה-המישפחה את מה שעבר עליו כשנודע לו שבתו נעלמה. לפתע נפלה עליו הידיעה כרעם כיום כהיה: תרו הקטנה שלו, שבגדה בו פעם אחת כאשר ברחה ללבנון, גרמה לו הלם פעם נוספת, כשהתברר שנמנתה עם חוטפי מטוס סבנה. מאוחר יותר, כאשר פגש אותה כניית-הסוהר, סיפרה תרו לאביה כי

האם, נדיה, עוד קיוותה כי ניתן יהיה לשחרר את הבת מתורת כופר-כסף.

מנהיגה בכלא

כאשר עמדה תרו, ביחד עם חברתה רימה טאנוס, על רוכי-הנאשמים בבית הדין הצבאי בצרפין, מול הרכב שכלל את השופטים נדיה, אלפרן, והגנב יהושע כרציון, היא כפרה באשמה. ההורים עדיין קיוו, אך כשנודעה למאסר-עולם, הבינה מישפחת האלסה כי גורלה של בתם נחרץ. האב, שהיה מורה לאנגלית



לאנגלית בבית-ספר לקציניים בעכו ועבר להתגורר בחיפה עם מישפחתו העניפה. הוא חזר בו מהת' נכרותו לתרו. במשך כל תקופת שיבתה בבית-הכלא הקפיד לבקר אותה ביחד עם שאר בני המישפחה.



ילדה ואבא תרו האלסה בגיל 3. לידה אביה איסחאק האלסה, יליד ירדן ובוגר האוניברסיטה האמריקאית של ביירות. האב נאלץ לעזוב את עבודתו כמורה